

ג' י. ר. ב. ר. ת. ל. ע. י. ר. ג. ב. ש. ר. ש. ת. ח. ש. ב. ר. ע
ערכוכים בידך נחמה ליבובץ – טנה עכירית.

י'ו"ל ע"י מוסד תורה והחכלה למבוּגרים ולגער
הסתדרות נמי מזח אמריקא

מחודורה מיוֹחָדָה בשבייל ההסתדרות היזונית העולמית
המחלקה לחנוך ולחברות חורבאים בגולה.

ליד י"א – כ"ו

כ' תשא (תש"א)

א. טאלח כלית: אברבנאל: כאחר נחרצה הקבה"ז למחול ולסלוּח ליידאל את עוז העגל וכורת בריתו
לקבעת עמהם בעצמן לעסום להם בסצט' ונטלאות, הי' חותמים ישראל, טיצהו עליהם
דברים קשיים, כד' לפרק את מסעם. וכמאמר הנביא בלטנון האיס השב בחזוכה
(מיכת ו' ר'): "במה אקדם ה'", איך לאלוקי מרשם? האקדמנן בעולות, בעגולים
בג' טנה? חירצתה באלו אילים, ברבותות נחל' טמן? האחן? החם ית', כי חפץ חד
בטבי – חטא נפשי? "רצוננו לומר – חמורת פשעי", אבל החם ית', כי חפץ חד
הוא – לא כן עשה לאטראל, כי אכזר נחרצה אליהם על העוז החטול ההוא אבד
עוזו לא העמים אותם במזאות חטורות וקשות ולא הרבה להם תורה חדשה ואומות
מחודשות מתחיוסות לעוז העגלע אבל צוה אותם לבצע, מה טבר נצטו עליו קדם
שטה...
(וע' גם רמב"ן י"א ד"ה שמור לך את אסרו... עד "התנאים הראשוניים").
אייזו חמיה כלית ביחס לפוחתנו מחרצת בדבורי?

ב'

רמב"ן כ"א ד"ה בחריט ובקציר.
(סימן לב: "כאשר פרתני בעשרה הדברות" כונחו לפרק כ' א" ד"ה אגבי החל מן
ואמר אשר הוצאתך מארץ מצרים".)
1. מה הן טתי הטאות המתורצות בדברי הרמב"ן?
2. כיצד מפרש הרמב"ן את הקדר בין הפסוקים הנ"ל.

ג'

כ"א: שתה ימים תעבד ובכיוּם השבעין חשבות – בחריט ובקציר חשבות.
レス"י כ"א ש"ה בחריט ובקציר חשבות.

המקדור לדבורי רס"י אלה הו: איננו זרין
גם ראש טנה ט' ע"א: "...בחritis ובקציר חשבות" ר' עקיבא אומר: לא חזרע...
לומר חריט וקציר חל שביעית – טהרי כבר נ' (ויקרא כ"ה) "סכך לא חזרע..."
אלא חריט טל ערבית הנכanga לשבעית וקציר חל שביעית היוזא למוּזא שביעית
– (レス"י): אין זרין לומר חריט טל שביעית; דעל ברחך אף על גב דידייא דקרה
בשנת קאי, דכתיב "חשת ימים מעבודך", סיפה אטיבית קמי; דאי אשפת – חריט
וקציר הוא דאסור, טאר מלאות מיטרו (חתיר?) (レス"י: חריט טל ערבית שביעית);
סלא יחרוט טהרה אילן ערבית שביעית ויועיל להביעית.
ר' יטמעאל אומר: מה חריט – רשות, אף קציר – רשות,CDC ביה"ו ובכיוּם השבעין
חשבות". (レス"י: ולא דבר הכתוב אלא לעניין שבת, CDC ביה"ו ובכיוּם השבעין
חzewה). (レス"י – בחריט ובקציר חשבות...).

ד'

הסביר את חתי הדעות המובאות ברש"י בפירוש פסוקנו?

レス"י הסביר את קוסית רס"י, "למה נזכר חריט וקציר?"
(העזר בפירושו לדבורי ר' עקיבא בגמ' דלעיל!).

xx. החוצה את פסוקינו (י"ח – כ"ז) למחפותם כ"ג י"ח – י"ט.
החולל למצוא ע"י הטואה זו סנק לדעה הראטונה האובאה ברש"י?

ה'

סמות הרגלים: הסותה את סמות החגבים וכגויים בפריחת מטפטים ובפרשתהן:

במטפטים כ"ג ט"ז: חג הקציר בכורין מעזין אחר תזרע בחזה

כי חטא ל"ד כ"ד: וחג השבעות... בכורין קציר חטיים.

במטפטים כ"ג ט"ז: וחג האסיך בזאת החנה באסיך את מעסיך מן השדיים.

כ' משא ל"ד כ"ב: וחג האסיך חקופת הטנה.
xxx. החולל למצוא טעם לשינוי הכנוי ולהטמת המלים "בכורין מעסיך אשר תזרע..."
באסיך את מעסיך...

xx. מ. הורוביץ במאמנו:

בא על סנק הטואה זו לכל מסקנה בפסוק כ"א במשמעות ידבר (כדעה הראטונה)
בדברי רס"י לפ"ז כ"א). החולל להסביר, כמה ש למצוא על סנק הטואה זו
סנק לדעה החיה?

חשיבות יס לשלח להסתדרות היזונית העולמית ירושלים המחלקה לחנוך ולחברות
choravim מ.ד. 26 בסביבה נחמה ליבובי.